

Mál nr. 144/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega.

Nafn vátryggingartaka (X)

Orsakatengsl. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 29. apríl 2025 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 2. maí 2025.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 21. maí 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 9. júní 2022, orðið fyrir slysi við störf sín hjá X. Atvik hafi nánar tiltekið verið þau að M var að vinna við að lyfta bifreið á bílalyftu, en lyftan hafi gefið sig með þeim afleiðingum að bifreiðin féll á hönd M og olli kramningsáverkum. Leitaði M á bráðamóttöku vegna þessa.

Í málskoti segir þá að V hafi hafnað kröfu M um bætur úr slysátryggingu launþega þar sem félagið teldi ekki sýnt fram á orsakatengsl milli umrædds atviks og þeirra einkenna sem M reki til þess. Rétt sé að M hafi ekki leitað aftur til læknis vegna afleiðinga slyssins fyrr en 3. júlí 2024, en þá hafi hann leitað læknis vegna viðvarandi einkenna af völdum slyssins. Í læknisvottorði dags. 3. júlí 2024, komi fram að M finni enn fyrir verkjum frá höndinni og þurfi verkjastillingu daglega. Af sjúkrasögu M verði ekki ráðið að hann hafi glímt við viðlíka einkenni fyrir slysið og séu einkenni hans sértæk fyrir slysáverka. Er þess þá getið að Sjúkrátryggingar hafi viðurkennt bótaskyldu og fallist því á að nægilega sé sýnt fram á orsakatengsl þó matsgerð liggi ekki enn fyrir.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji atvikið sem slíkt bótaskyld úr slysátryggingu. Hins vegar skorti á að M hafi tekist að sýna fram á orsakatengsl milli slyssins og þeirra einkenna sem M telji að rekja megi til þess. M hafi leitað á bráðamóttöku á slysdegi og þá verið greindur með kramningsáverka á hægri hendi. Komi einnig fram að M hafi ekki verið verkjaður nema við þreifingu og að beináverkar hafi ekki greinst. Hafi M verið útskrifaður án meðferðar og ráðlagt að leita aftur til læknis ef ástand hans versnaði. Þá liggi fyrir læknisvottorð dags. 3. júlí 2024, þar sem fram komi að M finni enn fyrir verkjum í hægri hendi og þurfi verkjastillingu daglega. Jafnframt finni hann fyrir dofa í fingrum sem trufla hann við dagleg störf. V telji þetta vottorð ekki hafa sönnunargildi í málinu en framangreindar lýsingar eigi sér enga stoð í öðrum gögnum málsins. Sé vottorðið þá ritað eftir að bótaskyldu var upphaflega hafnað og byggja á frásögn M. Skorti samkvæmt framansögðu verulega á samfelli í sjúkraskrá M sem hafi aðeins einu sinni, á slysdegi, leitað til læknis vegna afleiðinga slyssins.

Í viðbótarathugasemdum M er afstöðu V til fyrirliggjandi læknisvottorðs harðlega mótmælt, enda hafi umrætt vottorð hefðbundið sönnunargildi sem læknisfræðilegt gagn, en þau séu almennt mikilvægustu gögnin sem völ er á við mat á orsakatengslum. Sé þá ekki rétt að sú lýsing sem fram komi í vottorðinu eigi sér ekki stoð í öðrum gögnum málsins, enda sé um að ræða sömu einkenni og M hafi lýst við komu á bráðamóttöku.

Álit.

Aðila greinir samkvæmt framansögðu á um hvort orsakatengsl séu milli slyssins og þeirra einkenna sem M rekur til þess. Almennar sönnunarreglur í vátryggingarétti leiða til þess að það hvílir á tjónþola, þ.e. M, að sýna fram á að svo sé.

Læknisfræðileg gögn málsins eru sjúkraskrá M hjá heilsugæslu vegna tímabilsins 9. júní 2019 til 25. janúar 2024, upplýsingar um komu M á bráðamóttöku á slysdegi og læknisvottorð dags. 3. júlí 2024. Af þeim má sjá að M leitaði á bráðamóttöku á slysdegi og kvartaði þá undan verkjum í framhandlegg og hendi auk ósértæks dofa yfir tveimur fingrum. Bólga greindist en ekki beináverkar og var M sendur heim með verkjalyf og fatla til verkjastillingar auk ráðlegginga um að leita á ný á bráðamóttöku ef verkir versnuðu. Af gögnum málsins verður ekki séð að hann hafi leitað þangað aftur. Af fyrirliggjandi sjúkraskrá M hjá heilsugæslu verður þá ekki ráðið að hann hafi leitað þangað vegna einkenna sem rekja

megi til slyssins. Hinn 19. október 2023 hafði M þó samband við heilsugæslu vegna slyssins, en þá aðeins til að grafast fyrir um dagsetningu þess. Þá er fyrirbyggjandi almennt vottorð heilsugæslulæknis dags. 3. júlí 2024. Þar segir að M finni enn fyrir verkjum í hægri hendi og þurfi daglega verkjastillingu og einnig finni hann fyrir dofa yfir fingrum sem trufla hann í daglegu starfi.

Í fyrrgreindu vottorði kemur ekki fram hvort viðkomandi læknir hafi framkvæmt skoðun á M, og þar sem sjúkraskrá M vegna ársins 2024 liggur ekki fyrir er ekki unnt að fullyrða um það. Af orðalagi vottorðsins er þá nærtækt að álykta sem svo að það byggir fyrst og fremst á lýsingu M á einkennum sínum. Þá liggja engin frekari læknisfræðileg gögn fyrir um kramningsáverka sem slíka og hvort ætla megi að einkenni vegna bólgu af völdum kramningsáverka geti verið svo langvarandi sem M byggir á. Verður þá ekki séð að M hafi gengist undir sértækar rannsóknir vegna þeirra einkenna sem hann rekur nú til slyssins.

Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni verður því samkvæmt framansögðu að telja að ekki hafi tekist að sýna nægilega fram á orsakatengsl milli slyssins og þeirra einkenna sem M rekur til þess. Af því verður M að bera hallann og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 16. september 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir